

Addendum op Transitieplan

Ter besluitvorming op ALV BPOA d.d. 3 februari 2026

Inleiding:

De aanpassingen die in dit addendum vermeld zijn, zijn allen uitgebreid doorgerekend. Uit die doorrekening blijkt dat met de voorgestelde aanpassingen de evenwichtigheid van de transitie in stand blijft binnen de door BPOA vastgestelde doelstellingen en bandbreedtes.

Meer informatie over de aanleiding en gevolgen van de aanpassingen is te vinden in het webinar d.d. 27 januari 2026 en de veel gestelde vragen en antwoorden over dit onderwerp, beide te vinden op de websites van het pensioenfonds, BPOA en Apothekerspensioen.nl. In de kern gaat het om de volgende wijzigingen:

1. Er blijkt minder vermogen (2% in plaats van 3%) benodigd te zijn voor het reserveren voor de wettelijke vereisten (eerste doelstelling). Daardoor kan er meer kapitaal worden toebedeeld naar de individuen.
2. Het toepassen van de standaardmethode bij invaren wordt gebaseerd op de wettelijke standaardspreadstermijn van 10 jaar in plaats van 1 jaar.
3. In het originele plan werd verzocht om in te varen tot een dekkingsgraad van 140%. Destijds was de dekkingsgraad 119%. Inmiddels is de dekkingsgraad circa 130%. Door de stijging wordt nu ook het verzoek gedaan om nog in te varen bij een dekkingsgraad van 150%.

De volgende aanpassingen op het transitieplan, *die cursief zijn weergegeven*, worden aan de ALV voorgelegd.

Pagina 16, paragraaf 5.2

Aanwenden vermogen

Het Minimaal vereist eigen vermogen (MVEV) en de Operationele Reserve (OR) zijn verplichte onderdelen van een flexibele pensioenregeling die altijd gevuld moeten zijn. *Naar verwachting is circa 2% van het totaal van de persoonlijke pensioenkapitalen benodigd voor het MVEV en de OR. De beroepspensioenvereniging verzoekt SPOA om een adequate reservering te doen voor de OR en het MVEV.*

Pagina 28, paragraaf 8.1

Pensioenverwachtingen

In de volgende figuren wordt de verhouding tussen de gemiddelde reële pensioenuitkering in de nieuwe flexibele premiereregeling en de huidige regeling binnen het huidig FTK weergegeven. Bij het invaren kan gebruik gemaakt worden van de standaardmethode en de standaardregel. De standaardregel houdt in dat een eventueel overschot van de dekkingsgraad wordt verdeeld over de pensioenkapitalen rekening houdend met een spreidingstermijn van 10 jaar (conform de wettelijke standaard). *BPOA hanteert deze wettelijke standaard. Dit wordt toegelicht in paragraaf 8.2.*

Pagina 32, paragraaf 8.2

Transitie-effecten bij toepassing naar rato verdelen

BPOA heeft als algemene doelstelling voor de transitie gesteld dat iedereen er enigszins in gelijke mate op voor- of achteruitgaat. In de vorige paragraaf zijn de transitie-effecten in termen van gemiddelde reële pensioenuitkering en het netto profijteffect weergegeven wanneer de compensatie voor afschaffing van de doorsneesystematiek wordt toegekend. Hierbij is reeds rekening gehouden met de gewenste initiële vulling van de risicodelingsreserve met 1,0% van het fondsvermogen en 1,0% vanuit gepensioneerde deelnemers.

BPOA kiest ervoor om de verdeling van het pensioenvermogen niet anders te verdelen dan conform de standaardmethode.

De wetgever schrijft voor om het overschot of tekort bij verdeling volgens de standaardmethode te spreiden over een periode van 10 jaar. *BPOA en SPOA hebben gezamenlijk onderzocht wat het effect hiervan is op de verwachte pensioenen en kiezen ervoor om deze wettelijke standaardmethode te hanteren (en ook niet af te wijken van de wettelijke standaard spreidingstermijn van 10 jaar). De impact hiervan is ook opgenomen in paragraaf 8.2. Dit wijkt af ten opzichte van het originele plan (hierin werd uitgegaan van 1 jaar). De belangrijkste redenen om hiervan af te wijken is dat dit meer evenwichtig is bij hogere dekkingsgraden. Met andere woorden: door de fors hogere dekkingsgraad en hogere rente is niet langer te onderbouwen dat een spreidingstermijn bij invaren van 10 jaar minder evenwichtig zou zijn dan een spreidingstermijn van 1 jaar, gegeven de transitiedoelstelling en bandbreedtes. Dus moet voldaan worden aan de wettelijke standaard van 10 jaar.*

Dit is ook zichtbaar in termen van netto profijt. In figuur 8.5 is de impact te zien. Uit het figuur 8.5 valt op te maken dat de oranje lijn een meer evenwichtige lijn toont. Dit geldt ook bij andere dekkingsgraden. Het figuur 8.5 toont de impact bij een

dekkingsgraad van 119%. Bij een dekkingsgraad van 130% (of hoger) resulteren deze uitkomsten in een minder evenwichtige situatie (zie figuur 8.6).

Daarbij is wel het voornemen om aanvullend iets voor de oudere gepensioneerde deelnemers te doen. Dit kan vanuit de discretionaire bevoegdheid van het bestuur om te verschuiven met vermogen. Dit doet dan ook deels recht aan de wens om de toeslagachterstanden mee te nemen in de beoordeling van de evenwichtigheid. Hierbij wordt wel opgemerkt dat de besluiten uit het verleden op dat moment ook een evenwichtige afweging was en onontkoombaar gezien de wet- en regelgeving. Alle deelnemers hebben samen bijgedragen aan de huidige stand van de dekkingsgraad.

Door deze aanpassing zal de netto profijt uitkomst zoals vormgegeven in figuur 8.5 meer lijken op de oranje lijn waarbij deze niet zo sterk zal aflopen voor de oudste gepensioneerden. Door deze keuze is de besluitvorming evenwichtig ook bij hogere dekkingsgraden (tot wel 150%).

Pagina 38 hst 9

Conclusie

BPOA heeft op hoofdlijnen de volgende keuzes gemaakt en opgenomen in dit transitieplan:

1. Het is in het belang van de deelnemers en de toekomstbestendigheid van de pensioenregeling om in te varen naar de nieuwe regeling.
2. De standaardmethode is passend als omzettingmethode voor de transitie naar de nieuwe regeling.
3. De gewenste minimale invaardekkingsgraad is 106%. Dan kan aan alle doelstellingen worden voldaan zonder dat er gekort hoeft te worden. Echter, ook onder een dekkingsgraad van 106% is het in het belang van de deelnemers om in te varen ook al gaat dit gepaard met een verlaging van de uitkering.
4. De benodigde afschaffing van de doorsneesystematiek wordt gefinancierd uit het fondsvermogen bij invaren. De impact is relatief beperkt, door de relatief kleine compensatielast voor de overige deelnemers.
5. *De wettelijke standaardmethode wordt toegepast, met een spreidingstermijn van 10 jaar. Hierbij kan SPOA binnen de wettelijke mogelijkheden middels de discretionaire bevoegdheid nog afwijken van de standaardmethode. Dit heeft een positieve impact op de gepensioneerden zolang de dekkingsgraad groter is dan 106%. Bij een dekkingsgraad kleiner dan 106% moet er worden gekort, maar dit wordt als evenwichtig beschouwd. Deze grens is wel heel belangrijk en wordt daarom door BPOA aan SPOA meegegeven als minimaal gewenste invaardekkingsgraad. Ook bij dekkingsgraden tot 150% zijn de uitkomsten evenwichtig.*

